Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

nubilū dr̄ ⁊ uolatilia celi appellant. Sed̄m hoc aplꝰ paulus
eos iniq̄s angl̄os ꝯt q̄s nob̄ inuidos pie uiuendo pugnam̄.
spīalia neq̄cie in celestib̄ nominat. Q̄d ne de illis supiorib̄
celis intelligat̄. aptē alibi dicē. Sed̄m p̄ncipē potestatis hui
aeris. q̄ ñ opat̄ in filiis diffidentie. Ita quia peccatū t iniq̄ tas ñ ē appetitio naturarū malarū. s; desertio melioꝝ sic in
septuris inuenit̄. Septū ē. Omis creatura dei bona ē. ac hoc
⁊ omie lignū q̄d in paradyso dꝰ plantauit utiq; bonū ē. Honḡ
malā naturā hō appetuit eū arborē uetitā tetigit. s; id q̄d
meli erat deserendo factū malū ipse cōmisit. Melior q̄ppe
creator quā ulla creatura quā ꝯdidit. Cui impiū ñ erat de
serendū ut tangēt̄ phibitū. quā uis bonū. quō deserto meli
ore bonū creature appetebat̄. quod ꝯt creatoris impiū tan
gebat̄. Non itaq; dꝰ arborē malā in paradyso plantauerat.
s; ipse erat melior qui eam tangi phibebat. Ad hoc. ꝗ. phibu
erat. ut ostendēt anime ronalis naturā ñ i sua potestate
s; dō subditā ēe debe. ⁊ ordinē sue salutis p obedientiā eus
todire. p̄n obedientiā corrumpe. Hinc ⁊ arborē quā tangi
uetuit appellauit scientiā boni ⁊ mali. q̄ eū ea ꝯtra uetitū
tetigisset expiret̄ penā peccti. ⁊ eo m̄ disnosēt q̄d int̄ ēet in
ter obedientie bonū ⁊ i obedie malū. Nā q̄s ita desipiat ut
di ēatam maxime in paradyso plantatā uituperandā putet.
q̄ndo q̄dē nec ipse spine ac tribuli q̄s peccatori in labore ꝯte
rendo sed̄m di iudiciariā uoluntatē tra pepit recte utu
pent̄. Hnt̄. ꝗ. ⁊ tales herbe modū ⁊ spēm ⁊ ordinē suū. q̄ q̄s
q̄s sobrie ꝯsidauit laudanda reperiet. s; ei natē ista mala s.
quā peccti merito sic coercerī oportebat. Hē ē ḡ ut diuī pec
catū male naturē appetitio. s; melioris desertio. ⁊ iō factū
ipsū malū ē. ñ illa natā que male utit̄ peccans. Malū ē. ꝗ.
male uti bono. Vñ aplꝰ dampnatos q̄sdā diuino iudicio re
phendit. q̄ coluerī ⁊ seruierī creatē potiꝰ q̄m ēatori. Heq;. ꝗ.